

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XVII. V. possit quilibet Sacerdos vnumquemque in articulo mortis, a quibuscunq[ue] peccatis & censuris absoluere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput VI. De Ministro

Quæstio
XVII.

Potestne quilibet Sacerdos unumquë-
que in articulo mortis, à quibuscun-
que peccatis & censuris
absolvere?

Respōsio.

SI proprius Sacerdos sit ibi, vel possit facile
haberi, non potest, nisi ab eo absolui. Sin
autē res versetur in articulo mortis, & ha-
beri non possit copia proprii Sacerdotis, po-
test quisque per quencunque Catholicum
Sacerdotem absolui; non solū à quibus-
cunque peccatis, quantumcunq; , vel à iure,
vel ab homine reseruatis; verū etiā à qua-
cunque Ecclesiastica censura; idq; probatur.

PRIMO, quod necessitas spiritualis,
multò maior est, quàm temporalis; sed in
extrema necessitate potest quis uti pane et
realiena, inuito Domino; ergo in illa ne-
cessitate spiritualis salutis potest quisque
ab alieno Sacerdote absolui. Cū verò Sa-
cramentum hoc, sit in remissionem pecca-
torum institutū, & articulus mortis sit, ubi
res agitur, aut perpetuæ felicitatis, aut per-
petuæ damnationis, nō ageret Ecclesia, quæ
Spiritu sancto gubernatur, secundū am-
plissimam DEI misericordiam, si non om-
ni remedio exeunti ab hac luce promptissi-
mè succurreret; atque aded, si aliquod tunc
peccatum reseruatum vellet, aut aliquem
Sacer-

Sacerdotē suspensum, ne munus Absolutionis impenderet.

SECUNDO, idem probatur ex usu & vniuersali consuetudine Ecclesiæ: Quando enim Papa, vel Episcopus reseruāt aliquem casum, semper excipiūt articulum mortis, in quo etiā possunt absolui, non solum à peccatis, sed etiā à censuris. Item ex tenore omnium Canonum pœnitentialium, qui vbiq; hoc habent, vt moribundis non negetur beneficium Absolutionis.

Quisnam dicitur articulus mortis?

Quæstio

XVIII.

Responso.

Aliqui vocant articulum mortis, non solum, cum quis est morti proximus; sed etiā, dum quis se obicit periculo mortis; nimirum, quando vel prælium, vel mare est ingressurus. Verum hoc est nimium extendere priuilegium Absolutionis; cum multum discriminis sit inter articulum & periculum mortis.

Alij igitur rectiùs definiunt articulum mortis; Tempus, cum mors iā est in fine per causam naturalem, aut violentam; nempe, aut per infirmitatem, aut dum ministerio iustitiæ quis est interficiendus. Et in his tantum casibus licet cuicumque Sacerdoti quemlibet absolueret; secus de periculo mortis.

Nihilominus, ne nimis scrupulosè scrutemur